Број 2
април-јун 2019

Билтен

СКРЕЋЕМО ПАЖЊУ...

СКРЕЋЕМО ПАЖЊУ...

У складу са чланом 28. став 3. Закона о републичким административним таксама у „Службеном гласнику РС“ број 38/2019 од 31.05.2019. године објављени су усклађени динарски износи Републичких административних такси, који су *у примени од 01.06.2019. године* и т о, између ост алог:

У Тарифном броју 1 и 11: такса за уверење износи 640,00 динара,
У Тарифном броју 7: такса за жалбу износи 1.960,00 динара,
У Тарифном броју 1 и 9: такса за одлагање плаћања пореског дуга износи 870,00 динара.

ПИТАЛИ СТЕ НАС ...

1. 2013. године набавили смо аутобус који служи за превоз радника. Тада нисмо користили претходни ПДВ јер нам је основна делатност пољопривреда те смо сматрали да немамо право на одбитак истог. Сада приликом продаје аутобуса испоставили смо фактуру у којој нисмо исказали ПДВ, из горе наведеног разлога. Пореској управи смо поднели пореску пријаву за пренос апсолутних права, коју они сада оспоравају, наводећи да је на фактури требало исказати ПДВ.

Поставља се питање да ли смо требали да користимо ПДВ приликом улазне фактуре од добављача а сада приликом продаје аутобуса, треба да искажемо ПДВ у нашој фактури или да платимо порез на пренос апсолутних права?

Према одредби члана 29. став 1. тачка 3. Закона о порезу на додату вредност (Сл. гласник РС, бр. 84/04.. 30/18), обвезник нема право на одбитак претходног пореза по основу издатака за превоз запослених, односно других радно ангажованих лица за долазак на посао, односно одлазак с посла, као и издатака за исхрану, укључујући и пиће, запослених, односно других радно ангажованих лица, осим издатака за исхрану, укључујући и пиће, тих лица у угоститељским објектима обвезника када обвезник по том основу наплаћује накнаду.

Наведено изузимање од права на одбитак претходног пореза примењује се од 15. октобра 2015.године, сходно Закону о

изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност (Сл. гласник РС бр. 83/15). Закључно са 14.10.2015.године право на одбитак претходног пореза по основу исхране и превоза запослених, остваривао се под општим условима из члана 28. Закона.

Чланом 28. став 1. Закона право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

1) који је опорезив ПДВ;

2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;

3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Одредбама става 2. истог члана право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако поседује:

1) рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом;

2) документ о извршеном увозу добара у којем је исказан ПДВ и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга, који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Одредбом члана 29. став 1. тачка 1. Закона обвезник нема право на одбитак претходног пореза по основу набавке, производње и увоза путничких аутомобила, мотоцикала, мотоцикала са бочним седиштем, трицикала, четвороцикала, јахти, чамаца и ваздухоплова, објеката за смештај тих добара, резервних делова, горива и потрошног материјала за њихове потребе, изнајмљивања, одржавања, поправки и других услуга, које су повезане са коришћењем ових превозних средстава, као и добара и услуга који су повезани са коришћењем објеката за смештај тих добара.

Према одредби члана 7. став 2 Правилника о подели моторних и прикључних возила и техничким условима за возила у саобраћају на путевима (Сл. гласник РС, бр. 40/12...104/18), врста М1- путничко возило, јесте возило врсте М које има највише девет седишта укључујући и седиште за возача, без места за стајање, о чему се изјаснило и Министарство финансија РС у мишљењу број 413-00-213/2012-04 од 21.11.2014. године.

Сходно наведеном, с обзиром да сте аутобус набавили 2013.године а да се исти према прописима не сврстава у путнички аутомобил, према тада важећој одредби члана 29. Закона, сматрамо да сте 2013.године имали право на одбитак претходног пореза у складу са чланом 28. Закона и да сте сада приликом продаје аутобуса у обавези да обрачунате и платите

ПДВ сходно члану 5. став 1. Закона.

2. Да ли рачун који смо примили од пореског пуномоћника нерезидента који не садржи све податке из члана 42. Закона о ПДВ, може сматрати исправним рачуном у смислу члана 28. Закона о порезу на додату вредност на основу кога се ПДВ обрачунат и исказан у овом рачуну у динарима може одбити као претходни порез као и на коју основицу се обрачунава порез на добит по одбитку?

1. Одредбом члана 28. став 2. Закона о порезу на додату вредност (Сл. гласник РС, бр. 84/04.. 30/18) прописано је да право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако поседује:

1) рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом;

2) документ о извршеном увозу добара у којем је исказан ПДВ и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Сходно члану 10а. став 1. Закона, страно лице које врши опорезиви промет добара и услуга у Републици дужно је да одреди пореског пуномоћника и да се евидентира за обавезу плаћања ПДВ, независно од износа тог промета у претходних 12 месеци, ако овим законом није друкчије уређено.

Одредбом члана 10а. став 6. Закона, порески пуномоћник страног лица у име и за рачун тог страног лица обавља све послове у вези са испуњавањем обавеза и остваривањем права које страно лице у складу са овим законом има као обвезник ПДВ (подношење евиденционе пријаве, обрачунавање ПДВ, издавање рачуна, подношење пореских пријава, плаћање ПДВ и друго).

Према одредби члана 42. став 1. Закона, обвезник је дужан да изда рачун за сваки промет добара и услуга. Рачун, у складу са ставом 4. истог члана садржи следеће податке:

1) назив, адресу и ПИБ обвезника - издаваоца рачуна;

2) место и датум издавања и редни број рачуна;

3) назив, адресу и ПИБ обвезника - примаоца рачуна;

4) врсту и количину испоручених добара или врсту и обим услуга;

5) датум промета добара и услуга и висину авансних плаћања;

6) износ основице;

7) пореску стопу која се примењује;

8) износ ПДВ који је обрачунат на основицу;

9) напомену о одредби овог закона на основу које није обрачунат ПДВ;

10) напомену да се за промет добара и услуга примењује систем наплате

Одредбом члана 24а став 1. Правилника о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци ("Службени гласник РС", бр. 123/12, 86/15 и 52/18) прописано је да у рачуну који у име и за рачун обвезника ПДВ - страног лица издаје порески пуномоћник из члана 10а Закона, као податак о ПИБ-у из члана 42. став 4. тачка 1) Закона наводи се ПИБ, односно ЕБС који је страном лицу додељен у Републици Србији.

Такође, у складу са ставом 2. члана 24а Правилника, у рачуну се наводе и подаци о пореском пуномоћнику, и то о:

1) називу, односно имену и презимену пуномоћника;

2) адреси седишта, односно пребивалишта пуномоћника;

3) ПИБ-у, односно ЈМБГ-у пуномоћника.

У складу са наведеним, да бисте остварили право на одбитак претходног пореза, потребно је да рачун издат од стране претходног пореског обвезника односно у овом случају пореског пуномоћника страног лица, садржи податке прописане одредбама члана 42. Закона и члана 24а. Правилника, а што рачун који сте нам доставили на увид не садржи, о чему је Министарство финансија РС издало мишљења број 011-00-286/2016-04 од 07.04.2016.године, 413-00-00039/2016-04 од 11.04.2016.године и 430-00-00065/2019-04 од 15.04.2019.године.

2. Према одредби члана 40. став 1. Закона о порезу на добит правних лица ("Службени гласник РС", бр. 25/01....95/18) на приходе које оствари нерезидентни обвезник од резидентног обвезника, по основу дивиденди и удела у добити у правном лицу, укључујући и дивиденду из члана 35. овог закона, накнада од ауторског и сродних права и права индустријске својине, камата, накнада од закупа и подзакупа непокретности и покретних ствари на територији Републике, накнада од услуга истраживања тржишта, рачуноводствених и ревизорских услуга и других услуга из области правног и пословног саветовања, независно од места њиховог пружања или коришћења, односно места где ће бити пружене или коришћене, обрачунава се и плаћа порез по одбитку по стопи од 20%, ако међународним уговором о избегавању двостуког опорезивања није друкчије уређено.

У смислу одредаба члана 71. став 1. и 2. Закона, порез по одбитку, између осталог, на приходе из члана 40. став 1. Закона, за сваког обвезника и за сваки појединачно остварени, односно исплаћен приход исплатилац обрачунава, обуставља и уплаћује на прописане рачуне у року од три дана од дана када је приход остварен, односно исплаћен, на основицу коју чини бруто приход који би нерезидентно правно лице примило да порез није одбијен од оствареног, односно исплаћеног прихода.

У складу са наведеним одредбама Закона, у случају када ви као резидентни обвезник исплаћујете нерезидентном обвезнику приход на који се, сагласно члану 40. Закона, обрачунава и плаћа порез по одбитку, приход нерезидентног обвезника, садржи у себи и износ припадајућег пореза, односно представља бруто приход.

3. Поднели смо пореску пријаву ПДВ за март месецу 2019. године. Иако смо у пријави у пољу 110 заокружили да желимо повраћај ПДВ, пријава је прокњижена без опредељења за повраћај. Како можемо сада остварити право на повраћај неискоришћеног пореског кредита за март месец.

Изменом члана 40. Закона о пореском поступку и пореској администрацији (Сл. гласник РС бр. 80/2002...95/2018) који је у примени од 28.04.2018.године, додат је став 6. којим је прописано да порески обвезник не може поднети измењену пореску пријаву за порез на додату вредност, за порески период за који је поднео пореску пријаву, у коме се врши промена опредељења за повраћај, без обзира на висину износа за

повраћај.

У складу са чланом 52. од става 1. до 4. Закона о порезу на додату вредност (Сл. гласник РС, бр. 84/2004...30/2018) ако је износ претходног пореза већи од износа пореске обавезе обвезник има право на повраћај разлике.

Порески обвезник може да тражи повраћај неискоришћеног износа пореског кредита из става 2. овог члана подношењем захтева, најраније истеком рока за подношење пореске пријаве за текући порески период.

Повраћај из ст. 1. и 3. овог члана врши се најкасније у року од 45 дана, односно у року од 15 дана за обвезнике који претежно врше промет добара у иностранство, по истеку рока за предају пореске пријаве ако је пореска пријава благовремено поднета, у року од 45 дана, односно у року од 15 дана за обвезнике који претежно врше промет добара у иностранство од дана подношења пореске пријаве која није благовремено поднета, односно од дана подношења захтева из става 3. овог члана.

Сходно члану 3. став 2. Правилника о поступку остваривања права на повраћај ПДВ и о начину и поступку рефакције и рефундације ПДВ (Сл. гласник РС, бр. 107/2004 од 104/2018), ако се обвезник не определи за повраћај ПДВ, може тај износ користи за измиривање своје пореске обавезе за порески период. Ако обвезник, наког измиривања пореске обавезе у смислу става 2. овог члана, има неискоришћени износ пореског кредита, може за тај износ захтевати повраћај неискоришћеног износа пореског кредита.

Истим чланом ставом 4. Правилника, прописано је да захтев за повраћај неискоришћеног износа пореског кредита из става 3. овог члана, обвезник може да поднесе надлежном пореском органу, најраније истеком рока за подношење пореске пријаве за текући порески период у којем има неискоришћени износ пореског кредита.

Захтев за повраћај неискоришћеног износа пореског кредита подноси се Центру у папирном облику и у слободној форми.

У складу са наведеним, захтев за повраћај неискоришћеног износа пореског кредита по пореској пријави ПДВ за март месец 2019.године, можете поднети најраније подношњем пријаве за април месец 2019.године, тј. од 16.05.2019.године.

4. Уступили смо расходована основна средства, која су набављена пре 01.01.2005. године, без накнаде, Војсци РС. Да ли смо по том основу дужни да платимо ПДВ?

Према одредби члана 18. став 1. Закона о порезу на додату вредност (Сл. гласник РС, бр. 84/04.. 30/18) основицом код промета добара без накнаде сматра се набавна цена, односно цена коштања тих или сличних добара, у моменту промета. Ставом 3. истог члана прописано је да се у наведеном случају ПДВ не урачунава у основицу.

О промету расходованих средстава без накнаде, Министарство финансија је издало мишљење број: 413-00-1323/2007-04 од 29.10.2007. у којем се између осталог истиче:

„Отпис (расход) основних средстава који се врши у складу са прописима којима се уређује рачуноводство, а који се односе на

амортизацију основних средстава, није предмет опорезивања ПДВ. Међутим, ако се тако отписана (расходована) основна средства уступају, тј. дају без накнаде, при чему је набавка тих средстава извршена до 31. децембра 2004. године, ПДВ се обрачунава и плаћа по општој стопи ПДВ од 18% на основицу коју чини набавна цена, односно цена коштања добара у моменту промета у коју није укључен ПДВ (члан 18. ст. 1. и 2. Закона).“

Сходно наведеном, с обзиром да сте уступили основна средства, набављена пре 01.01.2005., без накнаде, у обавези сте да обрачунате и платите ПДВ по стопи од 20% на основицу коју чини набавна цена, односно цена коштања тих или сличних добара.

Примена најниже месечне основице за обрачун и плаћање доприноса

Одредбама члана 36. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл.гласник РС“ бр. 84/04,...,95/18) прописано је да месечна основица доприноса не може бити нижа од најниже месечне основице доприноса. Ако је основица доприноса, прописана овим законом, нижа од најниже месечне основице доприноса, обрачун и плаћање доприноса врши се на најнижу месечну основицу доприноса, ако овим законом није другачије уређено.

Према члану 37. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, најнижу месечну основицу доприноса чини износ од 35% просечне месечне зараде у Републици Србији исплаћене у периоду за претходних 12 месеци почев од месеца октобра у години која претходи години за коју се утврђују и плаћају доприноси, за који су објављени подаци РЗС, ако овим законом није другачије одређено.

Најнижа месечна основица доприноса, која је у примени од 01.01.-31.12.2019. године, износи 23.921 динар.

Дакле, за све исплате зарада почев од 01.01.2019. године, које се врше у износу нижем од најниже месечне основице доприноса (23.921), доприноси за обавезно социјално осигурање обрачунавају се и плаћају на износ те основице.

Примена сразмерног износа најниже месечне основице доприноса

Одредбама члана 39. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање предвиђена је могућност примене сразмерног износа најниже месечне основице доприноса у следећим случајевима:

- ◊ када је период за који се обрачунава допринос краћи од месец дана,
- ◊ када запослени ради са скраћеним радним временом по основу инвалидности у складу са решењем надлежне организације за обавезно пензијско и инвалидско осигурање.

Уколико су у наведеним случајевима испуњени услови за примену најниже месечне основице доприноса (запосленом се исплаћује нижи износ зараде од сразмерног износа најниже основице) обрачун доприноса врши се на сразмеран износ најниже месечне основице доприноса.

Сразмерни износ најниже месечне основице доприноса утврђује се од најниже месечне основице доприноса сразмерно броју дана, односно броју часова рада у месецу за који постоји обавеза обрачуна доприноса.

Примена најниже месечне основице доприноса за запослене који раде непуно радно време

Чланом 40. Закона прописана је примена најниже месечне основице доприноса за запослене који раде непуно радно време.

За запосленог који ради са непуним радним временом код једног послодавца, а зарада коју остварује је нижа од најниже месечне основице доприноса, основица доприноса је најнижа месечна основица доприноса.

Дакле, *приликом исплате првог дела зараде* запосленом који ради само код једног исплатиоца прихода са 50% радног времена, пореско ослобођење је сразмерно % радног ангажовања (50% од 15.300 = 7.650). Основица за порез (поље 3.10) је бруто приход умањен за неопорезиви износ од 15.300. Основица за доприносе је најнижа месечна основица доприноса.

Приликом попуњавања ППП ПД пријаве, у пољу 3.12 - Основица доприноса – уноси се најнижа месечна основица доприноса, јер је остварена бруто зарада нижа од најниже месечне основице доприноса.

У МФП.3 се уписује 50, што представља проценат (%) ангажовања примаоца код исплатиоца у односу на пуно радно време, а у МФП.8 се уписује ознака 1 - рад само код једног послодавца. Поља МФП 1,2,4,11 и 12., код прве исплате зараде се не попуњавају.

Код наредних /коначне исплате врши се попуњавање следећих поља и т о:

-поље 3.7. - број дана уписује се укупан број дана у обрачунском периоду,
-поље 3.8. - број сати уписује се 50% од месечног фонда сати у 3.8а - фонд сати,
-МФП. 1. - уписује се укупан неопорезиви износ искоришћен у претходној пријави за исплату првог дела,
-МФП. 2. - уписује се укупан износ основице на коју су обрачунати доприноси у претходној пријави за исплату првог дела зараде,
-МФП. 3. - уписује се 50, што је % ангажовањапримаоца код исплатиоца у односу на пуно радно време,
-МФП. 4. - уписује се укупан пријављени износ зараде у претходој пријави за исплату првог дела зараде,
-МФП.11. - уписује се укупан неопорезиви износ искоришћен у претходној пријави за исплату првог дела зараде,
-МФП.12. - уписује се укупан износ основице на коју су обрачунати доприноси у претходним пријавама за исти обрачунски период.

За запосленог који ради са непуним радним временом код два или више послодаваца, сваки послодавац обрачунава и плаћа доприносе на зараду коју запослени остварује код тог послодавца, ако је та зарада једнака или виша од сразмерног износа најниже месечне основице доприноса који се утврђује сразмерно радном времену запосленог код тог тог послодавца у односу на пуно радно време.

Ако запослени ради са непуним радним временом код два или више послодаваца, послодавац код којег остварује зараду нижу од сразмерног износа најниже месечне основице доприноса који се утврђује сразмерно радном времену запосленог код тог послодавца у односу на пуно радно време, обрачунава и плаћа доприносе на сразмерни износ најниже месечне основице доприноса.

Скрећемо пажњу да приликом састављања ППП-ПД пријаве у делу 3. Подаци о примаоцима/физичким лицима и врстама прихода, у поље 3.7. - број дана, поље 3.8.- број сати и поље 3.8а - фонд сати, обавезно се уносе подаци у случају исплате дела зараде, односно накнаде зараде, као и за коначну исплату зараде, за обрачунски период примаоцу прихода који:

-није радио пун месец у обрачунском периоду,

-ради са непуним радним временом код два или више

послодаваца и тако

-остварује пуно радно време

-ради са непуним радним временом код два или више послодаваца, а не остварује пуно радно време.

Наиме, правило је да сваки од послодаваца подноси појединачну пореску пријаву (ППП-ПД) тако што:

-МФП 3 - уписује се проценат ангажовања запосленог код послодавца,

-МФП 8 се не попуњава јер запослени ради код више послодаваца,

-Поља 3.7. - број дана, 3.8. - број сати и 3.8а - фонд сати се могу попунити, а обрачун се тада врши сразмерно броју сати рада у односу на месечни фонд сати.

-ако није унет податак у поље 3.7. - број дана, 3.8. - број сати и 3.8а. - фонд сати, а унет је податак у МФП 3, обрачун неопорезивог износа је сразмеран проценту ангажовања примаоца прихода код послодавца, обрачун основице доприноса је сразмеран проценту ангажовања примаоца прихода код послодавца,

-ако није унет број сати у пољу 3.8. - фонд сати, пореско ослобођење је сразмерно проценту радног ангажовања (50% *15.300=7.650),

-ако су унета оба податка, приоритет има податак из поља 3.8. - број сати у односу на податак из МФП 3,

-код прве исплате зараде, МФП 1,2,4,11, и 12. се не поуњавају.

Примања на која се не примењује најнижа месечна основица

Одредбама члана 36. став 3. Закона прописано је да се најнижа месечна основица доприноса не примењује код обрачуна и плаћања доприноса на основице из члана 17. до 21. и члана 28. и 35б овог закона.То су између осталог, следећа примања:

-накнада зараде за време породиљског одсуства, одсуства са рада ради неге детета и одсуства са рада ради посебне неге детета у складу са законом који уређује финансијску подршку породици са децом, као и за исплатиоце накнаде је износ накнаде зараде,

-накнаде зараде по основу привремене спречености за рад из средстава обавезног здравственог осигурања, у складу са законом, као и за исплатиоце накнаде је износ накнаде зараде,

-уговорена накнада код које је основица доприноса опорезиви приход од уговорене накнаде у складу са законом који уређује порез на доходак грађана.

Примена најниже месечне основице приликом плаћања доприноса без исплате зарада и приликом исплате зараде у деловима

Према одредби члана 51. став 3. Закона, у случају да послодавац не исплати зараду до последњег дана у текућем месецу за претходни месец, дужан је да најкасније до тог рока обрачуна и уплати доприносе за претходни месец на најнижу месечну основицу доприноса.

Напомињемо да приликом обрачуна доприноса на најнижу месечну основицу у пореској пријави ППП ПД у пољу 3.6.као ознаку врсте прихода (ОВП) користите 109, где је основица доприноса најнижа месечна основица доприноса у складу са чланом 51. став 3. и чланом 52. Закона о доприносима.

У овом случају послодавац има обавезу да приликом исплате за одговарајући месец, плати разлику између плаћеног износа доприноса на најнижу месечну основицу доприноса и износа доприноса обрачунатог на зараду коју исплаћује.

Такође, ако се зарада исплаћује у деловима, сходно одредби 52. Закона, а први део зараде је мањи од најниже месечне основице доприноса, послодавац је дужан да приликом исплате првог дела зараде, обрачуна и плати доприносе на најнижу месечну основицу доприноса.

У вези са тим, код исплате зараде у деловима за пуно радно време за исти обрачунски период, треба обратити пажњу на следеће:

приликом попуњавања пореске пријаве ППП ПД код првог дела исплате:

-бруто приход је умањен за неопорезиви износ, а ако је мањи од неопорезивог износа, основица за порез је нула (0) динара,

-када је бруто приход нижи од најниже месечне основице доприноса, основица доприноса је најнижа месечна основица доприноса.

-МФП 1.,2.,4.,11. и 12. се не попуњавају код прве исплате у обрачунском периоду.

приликом попуњавања пореске пријаве ППП ПД код другог дела исплате:

-бруто приход умањен је за преостали неопорезиви износ,
-основица доприноса (збир бруто прихода из првог и другог дела исплате) умањује се за износ основице на коју су обрачунати доприноси код прве исплате
-МФП 1 - уписује се укупан неопорезиви износ искоришћен у претходној пријави под **истом** шифром врсте прихода
-МФП 2 - уписује се укупан износ основице на коју су обрачунати доприноси у претходној пријави под **истом** шифром врсте прихода
-МФП 4 - уписује се укупан претходно пријављени износ зараде под **истом** шифром прихода
-МФП 11 - уписује се укупан неопорезиви износ искоришћен у претходној пријави под **свим** шифрама врсте прихода
-МФП 12 - уписује се укупан износ основице на коју су обрачунати доприноси у претходним пријавама под **свим** шифрама врсте прихода.

приликом попуњавања пореске пријаве ППП ПД код коначне исплате:

-МФП 1 - МФП 12 попуњавају се на начин како је образложено за претходну исплату дела зараде.

Право на рефакцију акцизе на деривате нафте и биогорива који се као моторно гориво користе за транспортне сврхе за превоз за сопствене потребе

Одредбама чл. 39а. став 1., 2. и 3. Закона о акцизама („Сл.гласник РС“ бр.22/01,...,30/18), прописано је да купац-крајњи корисник који деривате нафте, биогорива и биотечности из чл. 9. став 1. тачка 3), 5) и 7) овог Закона, користи за транспортне сврхе, односно за грејање, може остварити рефакцију плаћене акцизе на те деривате нафте, биогорива и биотечности под условом да те деривате нафте, биогорива и биотечности набавља од увозника, односно произвођача, да је на те деривате нафте, биогорива и биотечности увозник, односно произвођач платио прописани износ акцизе, да је купац-крајњи корисник платио рачун у коме је исказан обрачунати износ акцизе, а када се ови деривати нафте, биогорива и биотечности продају купцу - крајњем кориснику преко овлашћеног дистрибутера тих деривата нафте, биогорива и биотечности, купац - крајњи корисник остварује право на рефакцију плаћене акцизе под условом да поседује фискални исечак, односно рачун да је платио те деривате нафте, биогорива и биотечности, да се право на рефакцију плаћене акцизе остварује у зависности од намене за коју се деривати нафте, биогорива и биотечности користе и да право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте и биогорива из члана 9. став 1. тачка 3), 5) и 7) овог Закона, који се као моторно гориво користе за транспортне сврхе, остварује лице које обавља делатност превоза лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари.

Одредбама члана 2. став 1., и став 2. тачка 1) Правилника о ближим условима, начину и поступку за остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тачка 3), 5) и 7) Закона о акцизама који се користе за транспортне сврхе и за грејање („Сл. гласник РС“ бр. 112/12,...,111/15), који је био у примени до 02.11.2018. године, прописано је да право на рефакцију плаћене акцизе из става 1. тог члана, остварује у зависности од намене за коју се деривати нафте, биогорива и биотечности користе, и то: за гасна уља, течни нафтни гас и биогорива из члана 9. став 1. тачка 3), 5) и 7) Закона о акцизама, која се користе као моторно гориво за транспортне сврхе, остварује лице које обавља делатност превоза лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари, као и произвођач, односно увозник истих када их користи за сопствене потребе у транспортне сврхе.

Чланом 5. став 1. истог Правилника је прописано да лице које обавља делатност превоза лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари може да оствари рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте и биогорива из чл. 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона о акцизама, који се као моторно гориво користе за транспортне сврхе, ако обавља делатност јавног превоза лица и ствари у домаћем и међународном друмском саобраћају, укључујући и превоз за сопствене потребе, ако између осталог поседује решење о испуњености услова за отпочињање и обављање јавног превоза лица, односно ствари у друмском саобраћају издато од министарства надлежног за послове саобраћаја. Дана 13.02.2017. године почела је пуна примена Закона о превозу терета у друмском саобраћају („Сл. гласник РС“, бр. 68/2015), с тим да су привредна друштва, друга правна лица или предузетници који обављају делатност превоза терета у друмском саобраћају, односно делатност јавног превоза путника у друмском саобраћају била у обавези да своје пословање ускладе са одредбама Закона о превозу терета, односно одредбама закона о превозу путника, у року од годину дана о дана почетка примене истих.

Одредбама члана 6. Закона о превозу терета у друмском саобраћају, којим се уређују, између осталог, услови и начин обављања јавног превоза терета, прописано је да јавни превоз терета у домаћем друмском саобраћају, односно јавни превоз терета у домаћем и међународном друмском саобраћају, може обављати домаће привредно друштво, друго правно лице или предузетник, на основу лиценце за превоз која се издаје са роком важења од 10 година.

Став 5. тачка 1) наведеног члана Закона о превозу терета у друмском саобраћају, прописано је да лиценца за превоз није потребна за превоз терета за сопствене потребе.

У складу са чланом 39а. став 1. Закона о акцизама, Министарство Финансија - дало је мишљење у вези остваривања права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који се користе у транспортне сврхе у случају када лице поред основне делатности обавља и делатност превоза терета за сопствене потребе, број 434-00-000251/2017-04 од 30.05.2018. године, у којем наводи да уколико лице које обавља делатност превоза ствари у складу са прописима који уређују друмски превоз терета, који поред основне делатности, обавља и превоз за сопствене потребе, има право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који се користе у транспортне сврхе, уколико испуњава прописане услове за обављање превоза терета за сопствене потребе.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 6) Закона о превозу терета у друмском саобраћају („Сл. гласник РС“ бр. 68/15,...,41/18) прописано је да је превоз терета за сопствене потребе превоз терета у друмском саобраћају који домаће привредно друштво, друго правно лице, предузетник, пољопривредник, односно страно правно лице, предузетник или физичко лице обавља без накнаде у вези са пословима из своје делатности.

Чланом 3. став 3. тачка 1), 2) и 6) Закона о превозу терета у друмском саобраћају прописано је да при обављању превоза терета за сопствене потребе неопходно је да превоз терета није претежна делатност лица које га обавља, да се превоз терета обавља без накнаде, да теретно возило или скуп возила мора бити регистровано у складу са прописима којима се уређује безбедност саобраћаја на путевима и да је у власништву истог домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника или пољопривредника који обавља превоз за сопствене потребе или се користи на основу уговора о финансијском лизингу или се користи на основу уговора о закупу који је закључен са привредним друштвом, другим правним лицем, предузетником или физичким лицем коме се седиште односно пребивалиште налази на територији Републике Србије.

Одредбом члана 2. став 1. Правилника о ближим условима, начину и поступку за остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тачка 3), 5) и 7) Закона о акцизама, који се користе за транспортне сврхе и за грејање („Сл.гласник РС“ бр. 112/12,...,81/18), који је у примени од 03.11.2018. године, прописано је да право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тачка 3), 5) и 7) Закона, може да оствари купац-крајњи корисник који наведене деривате нафте, биогорива и биотечности користи за транспортне сврхе и за грејање.

Према ставу 2. тачка 1) наведеног члана Правилника, рефакција плаћене акцизе остварује се у зависности од намене за које се деривати нафте, биогорива и биотечности користе, и то за гасна уља, течни нафтни гас и биогорива из члана 9. став 1. тачка 3), 5) и 7) Закона, која се користе као моторно гориво за транспортне сврхе, остварује лице које обавља делатност превоза лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари, као и произвођач, односно увозник истих када их користи за сопствене потребе у транспортне сврхе.

О напред наведеном Министарство финансија издало је Мишљење број 011-00-00625/2018-04 од 06.12.2018 године у коме се наводи да је ради остваривања права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који су набављени од дана ступања на снагу измене Правилника (од 3. новембра 2018. године), потребно да, поред других прописаних услова, обвезник поседује лиценцу за превоз издату од стране министарства надлежног за послове саобраћаја уколико је за обављање превоза законом којим се уређује превоз терета у друмском саобраћају прописана обавеза поседовања лиценце. Уколико за обављање превоза терета није потребна лиценца за превоз, потребно је доставити, између осталог, оверену изјаву одговорног лица у правном лицу, односно предузетника да обавља превоз за сопствене потребе, односно фотокопију одговарајућег документа из евиденције ако је законом којим се уређује превоз терета у друмском саобраћају прописана обавеза уписа у одговарајућу евиденцију, као и да испуњава остале услове прописане Законом и Правилником.

Стаж осигурања који се рачуна са увећаним трајањем – порески третман и попуњавање ППП-ПД

Одредбама чл. 38. Закона о раду („Службени гласник Републике Србије“ бр. 24/05..95/18) прописано је да уговор о раду може да се закључи за послове са повећаним ризиком, утврђеним у складу са законом само ако запослени испуњава услове за рад на тим пословима. Запослени може да ради на пословима из става 1. тог члана само на основу претходно утврђене здравствене способности за рад на тим пословима од стране надлежног здравственог органа.

Одредбама чл. 52. Закона о пензијско инвалидском осигурању („Службени гласник Републике Србије“ бр. 34/03..73/18) прописано је да осигуранику који ради на нарочито тешким, опасним и за здравље штетним радним местима, односно пословима и осигуранику који ради на радним местима, односно пословима на којима после навршења одређених година живота не може успешно обављати своју професионалну делатност, стаж осигурања у ефективном трајању рачуна се са увећаним трајањем под условима утврђеним овим законом. Степен увећања стажа осигурања зависи од тежине, опасности и штетности рада, односно од природе посла, а може износити највише 50%.

Одредбама чл. 53. Закона о пензијско и инвалидском осигурању прописано је да радно место односно посао на коме се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем је радно место односно посао на коме је рад нарочито тежак, опасан и штетан за здравље и поред тога што су примењене све опште и посебне заштитне мере утврђене прописима. Радно место односно посао на коме се стаж осигурања рачуна с увећаним трајањем је и радно место односно посао на коме је обављање професионалне делатности ограничено навршењем одређених година живота или због природе и тежине посла, физиолошке функције опадају у тој мери да онемогућавају њено даље успешно обављање.

Одредбама чл. 54. Закона о пензијско и инвалидском осигурању прописано је да осигуранику из члана 52. став 1. овог закона, стаж

осигурања рачуна се са увећаним трајањем под условом да је на радним местима односно пословима из члана 53. овог закона ефективно провео укупно најмање 10 година, односно укупно најмање пет година ако је утврђена инвалидност. Стаж осигурања се увећава само за време које је ефективно проведено на раду. Приликом утврђивања услова за остваривање права из пензијског и инвалидског осигурања, кумулативно се узима стаж осигурања са увећаним трајањем остварен на радним местима односно пословима из члана 53. овог закона.

Одредбама чл. 55. ст. 1. Закона о пензијско и инвалидском осигурању прописано је да радна места односно послове на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, поступак и начин за њихово утврђивање, као и степен увећања стажа осигурања утврђује министар надлежан за послове пензијског и инвалидског осигурања, на предлог фонда.

Одредбама чл. 56. Закона о пензијско и инвалидском осигурању прописано је да радна места, односно послове лица из члана 55. став 2. овог закона, као и степен увећања стажа осигурања утврђује надлежни министар у складу са законом, односно директор Безбедносно-информативне агенције, споразумно са министром надлежним за послове пензијског и инвалидског осигурања. Радна места из става 1. овог члана утврђују се на основу акта о критеријумима, начину и поступку за њихово утврђивање, који доноси надлежни министар у складу са законом, односно директор Безбедносно-информативне агенције, споразумно са министром надлежним за послове пензијског и инвалидског осигурања. За припрему акта из става 2. овог члана, министар надлежан за послове пензијског и инвалидског осигурања образује стручну комисију. На акте из става 1. овог члана сагласност даје Влада Републике Србије.

Одредбама чл. 57. Закона о пензијско и инвалидском осигурању прописано је да ревизијом радних места, односно послова на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем и степена увећања стажа осигурања, у смислу овог закона, сматра се поновна оцена постојања услова из члана 53. тог закона на основу које се утврђује на којим радним местима, односно пословима престаје рачунање стажа осигурања с увећаним трајањем, односно мења степен увећања стажа или уводи рачунање стажа осигурања са увећаним трајањем. Ревизија радних места односно послова из става 1. овог члана врши се на начин и по поступку по којима се врши њихово утврђивање.

Одредбама чл. 58. Закона о пензијско и инвалидском осигурању прописано је да се стаж осигурања са увећаним трајањем рачуна се и осигураницима који су на раду, по основу кога су били обавезно осигурани, провели радећи у смислу члана 47. као: осигураници с телесним оштећењем од најмање 70%, војни инвалиди од прве до шесте групе, цивилни инвалиди рата од прве до шесте групе, слепа лица, лица оболела од дистрофије или сродних мишићних и неуромишићних оболења, од параплегије и церебралне и дечије парализе и од мултиплекс склерозе. Осигураницима из става 1. овог члана сваких 12 месеци ефективно проведених на раду по основу кога су осигурани рачуна се, под условима утврђеним у члану 54. овог закона, као 15 месеци стажа осигурања. Одредбама чл. 59. Закона о пензијско и инвалидском осигурању приписано је да се у стаж осигурања са увећаним трајањем осигуранику рачуна и време проведено у својству војног осигураника и то под условима и у обиму који су утврђени прописима којима се уређује пензијско и инвалидско осигурање војних осигураника.

Одредбама чл. 10. ст. 1. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник Републике Србије“ број 84/04..95/18) прописано је да је послодавац обвезник додатног доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за стаж осигурања који се рачуна са увећаним трајањем, у складу са законом.

Одредбама чл. 46. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање прописане су стопе додатног доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за стаж осигурања који се запосленом и предузетнику рачуна са увећаним трајањем у складу са законом јесу:

1) када се ефективних 12 месеци рада рачуна као 14 месеци стажа осигурања - 3,70%;

2) када се ефективних 12 месеци рада рачуна као 15 месеци стажа осигурања - 5,50%;

3) када се ефективних 12 месеци рада рачуна као 16 месеци

стажа осигурања - 7,30%;

4) када се ефективних 12 месеци рада рачуна као 18 месеци стажа осигурања – 11%.

Дакле, да би се признао стаж осигурања који се рачуна са увећаним трајањем, послодавац мора приликом исплате зараде да обрачуна и уплати додатни допринос за пензијско и инвалидско осигурање, уз претходно испуњење законских услова. У стаж осигурања са увећаним трајањем рачуна се време коришћења годишњег одмора, као и дани државног и верског празника. Стаж осигурања увећава се само за време ефективно проведено на раду, тако да се боловање и неплаћено одсуство не признаје приликом утврђивања стажа осигурања који се рачуна са увећаним трајањем.

Када послодавац не изврши исплату зараде лицу које ради на пословима којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем већ, у складу са чл. 51. ст. 3. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, последњег дана у месецу за претходни месец обрачуна и плати доприносе на најнижу основицу, тада подноси ППП-ПД и нема обавезу обрачуна и уплате додатног доприноса за пензијско и инвалидско осигурање. Тада за све запослене, као и оне који имају право на додатни допринос за ПИО приликом попуњавања ППП-ПД уноси се ознака врсте прихода - ОВП 109. Приликом исплате зараде запосленима којима су претходно плаћени само доприноси на најнижу основицу, основица се умањује за износ најниже основице који се уписује у поља МФП.2. и МФП.12., а за уплату додатног доприноса за ПИО за запосленог који ради на пословима којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем износ доприноса на најнижу основицу пријавиће кроз ОВП 199, а за износ преко најниже основице кроз ОВП 101. Пример уношења података у Образац ППП-ПД можете видети на интернет сајту Пореске управе www.poreskauprava.gov.rs, у оквиру апликације Обједињена наплата, у листи објављених питања и одговора (питање под редним бројем 18).

ИЗ МИШЉЕЊА МИНИСТАРСТВА ФИНАНСИЈА...

У вези остваривања права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте – еуро дизел које је набављено за транспортне сврхе, а у ситуацији када привредно друштво није поседовало лиценцу за превоз, нити је благовремено поднело захтев за добијање исте у складу са прописима којима се регулише област друмског превоза терета, са аспекта прописа којим се уређује област акцизе Министарство финансија РС је издало мишљење број 011-00-00062/2019-04 од 11.03.2019. године у коме се наводи:

Одредбом члана 69. Закона о превозу терета у друмском саобраћају прописано је да су привредна друштва, друга правна лица или предузетници који обављају делатност превоза терета у друмском саобраћају дужни да своје пословање ускладе са овим законом у року од годину дана од дана почетка примене овог закона.

С тим у вези, а имајући у виду да је дана 13.02.2017. године почела пуна примена Закона о превозу терета у друмском саобраћају, привредна друштва, друга правна лица или предузетници који обављају делатност превоза терета у друмском саобраћају била су дужна да своје пословање ускладе са одредбама овог закона до 12.02.2018. године, односно у року од годину дана од дана почетка пуне примене овог закона.

Према томе, превозници који су поседовали тада важеће решење о испуњености услова за отпочињање и обављање јавног превоза лица/ствари, односно уверење о оспособљености за обављање међународног јавног превоза, могли су да обављају одговарајућу врсту превоза и након 12.02.2018. године, али под условом да су до наведеног датума прибавили лиценцу за обављање јавног превоза или поднели захтев за добијање лиценце за обављање јавног превоза на основу кога је надлежно министарство издавало Привремено решење о дозволи обављања јавног превоза ствари у друмском саобраћају.

У вези са тим шта се сматра веродостојном рачуноводственом исправом у смислу прописа о рачуноводству Министарство

финансија РС је издало мишљење број: 430-00-189/2019-16 од 15.04.2019. у којем се, између осталог, наводи:

Ради убрзања и поједностављења процеса издавања фактура, као и разјашњења недоумица које су се појавиле у пракси а односе се на начин на који се издају и књиже фактуре у пословним књигама правних лица и предузетника, настале у папирном или електронском облику, од стране министра финансија и министра трговине, туризма и телекомуникација донето је Објашњење у вези са издавањем и књижењем рачуна (фактура) у папирном и електронском облику без употребе печата и потписа Број: 401-00-4169/2017-16 од 11. децембра 2017. године (у даљем тексту: Објашњење), у којем је указано на следеће:

Законом је омогућено правним лицима и предузетницима да своје фактуре издају у папирном или електронском облику.

Законом није прописано да фактура која је изворно настала у папирном облику мора садржати печат и потпис одговорног лица, већ је довољно да иста садржи "идентификациону ознаку" која упућује на одговорно лице, односно лице које је овлашћено за издавање те фактуре, а којом потврђује веродостојност исте у смислу члана 9. Закона.

Фактура која је изворно настала у електронском облику, као и фактура настала дигитализацијом (конверзијом докумената из папирног у електронски облик, нпр. скенирана фактура) такође не мора бити потписана (електронским) потписом већ је довољно да иста садржи поменуту "идентификациону ознаку".

Правна лица и предузетници немају обавезу да фактуру, која је изворно настала у електронском облику, штампају нити да се на тако одштампан документ ставља отисак печата како би исти био сматран валидним.

Сходно наведеном, мишљења смо да се веродостојном рачуноводственом исправом може сматрати само фактура која испуњава услове из члана 8. овог закона.

Везано за ситуацију у којој је за извршен промет издат рачун за промет добара у којем је исказана већа количина добара од количине која је стварно испоручена (већи износ ПДВ од оног који се дугује), као и право на одбитак претходног пореза по том основу, Министарство финансија је издало Мишљење број 430-00-170/2018-04 од 15.04.2019. године, у коме се између осталог наводи:

Према члану 44. ст. 1. и 2. Закона о порезу на додату вредност ("Сл. гласник РС", бр, 84/04,...,30/18), ако обвезник ПДВ у рачуну за испоручена добра и услуге искаже већи ПДВ од оног који у складу са овим законом дугује, дужан је да тако исказан ПДВ плати, док у новом рачуну не исправи износ ПДВ. Исправка ПДВ врши се у пореском периоду у којем је издат рачун са исправљеним износом ПДВ.

Наиме, ако обвезник ПДВ - испоручилац добара испоручи добра у једном пореском периоду и изда рачун у којем грешком искаже већу количину добара од стварно испоручене, што је за последицу имало исказивање већег износа ПДВ од оног који дугује у складу са овим законом, а у другом пореском периоду уочи грешку у издатом рачуну, обвезник ПДВ - испоручилац добара дужан је да за порески период у којем је извршен промет и издат рачун плати износ ПДВ исказан у том рачуну у складу са Законом. У пореском периоду у којем је грешка уочена, обвезник ПДВ има право да изда нови рачун са исправним подацима, при чему, по природи ствари, врши и сторнирање погрешно издатог рачуна. У новом рачуну обвезник ПДВ, између осталог, исказује и податке о датуму промета добара (датум када је промет стварно извршен) и датуму издавања новог рачуна. С тим у вези, издавање новог рачуна из члана 44. ст. 1. и 2. Закона не доводи до обавезе подношења измењене пореске пријаве прописане законом којим се уређују порески поступак и пореска администрација за порески период за који је обвезник ПДВ исказао грешком обрачунати ПДВ.

Напомињемо, на основу рачуна издатог за промет добара у којем је наведена већа количина добара од количине која је стварно испоручена, обвезник ПДВ - купац нема право на одбитак претходног пореза, с обзиром на то да је реч о рачуну који није издат у складу са Законом.

ИЗ МИШЉЕЊА МИНИСТАРСТВА ЗДРАВЉА...

У вези измена Закона о здравственом осигурању, које се односе на приоритет осигурања код пензионера-запослених као и оних који заснивају радни однос, Министарство здравља РС издало је мишљење број: 011-00-95/2019-05 од 14.05.2019. у којем, између осталог, наводи:

„У циљу правилне примене појединих одредаба Закона о здравственом осигурању ("Службени гласник РС", бр. 25/19 - у даљем тексту: Закон) који је ступио на снагу 11. априла 2019. године, обавештавамо вас следеће:

Чланом 15. Закона уређено је питање приоритетног основа осигурања у случају кад осигураник из члана 11. Закона испуњава услове за стицање својства осигураника по више основа осигурања, као и обавезе таксативно набројаних категорија лица која испуњавају услов за стицање својства осигураника по више основа, да изаберу један од основа осигурања по коме ће бити осигурани. Наведеним чланом 15. Закона, пензионери - осигураници који су засновали радни однос немају више обавезу да изаберу основ осигурања по коме ће бити осигурани, већ у случају заснивања радног односа морају бити осигурани као запослени.

Правилна примена ове одредбе подразумева њену примену како на пензионере који су засновали радни однос пре 11. априла 2019. године, а неспорно и на пензионере који су засновали радни однос од 11. априла 2019. године. Напомињемо да осигураници пензионери који су у радном односу, као и чланови њихових породица који су преко њих осигурани, правилном применом ове одредбе немају прекид здравственог осигурања, већ им се само мења основ осигурања...“

ИЗ СУДСКЕ ПРАКСЕ...

Код оваквог стања ствари, правилно је, по оцени Управног суда, одлучио тужени орган када је у поступку, у коме није било повреде правила поступка,одбио жалбу тужиоца, налазећи да је првостепени орган, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио материјално право. Ово стога, јер тужилац није покренуо поступак утужења потраживања од „ К....“ д.о.о. Шид - у стечају, није покренуо извршни поступак ради наплате потраживања од дужника, нити је пријавио потраживања у стечајном поступку према стечајном дужнику„ К....“ д.о.о. Шид - у стечају, због чега се трошак директног отписа потраживања од „ К....“ д.о.о. Шид - у стечају, не може признати у пореском билансу.Самим тим вредност директног отписа не признаје се на терет расхода у пореском билансу, односно нису испуњени услови из цитиране одредбе Закона о порезу на добит правних лица.

Из образложења

На основу наведене документације, првостепени орган је закључио да се достављени докази – Приговор против решења о извршењу и Предлог за укидање клаузуле правоснажности, са Предлогом за враћање у пређашње стање, не сматрају доказима да су потраживања утужена, нити да је покренут извршни поступак ради наплате потраживања против дужника „ К.....“д.о.о. Шид -у стечају, због чега није испуњен услов из члана 16. став 1. тачка 3. Закона о порезу на добит правних лица, због чега се трошак директног отписа потраживања„ К.....“д.о.о. Шид -у стечају не може признати у пореском билансу.

Брисањем правног лица из регистра привредних субјеката не сматра се да је испуњен услов из члана 16. став.1.тачка 3) Закона о порезу на добит правних лица, како је наведено и у Мишљењу Министарства финансија, бр. 430-03-328/2010-04 од 19.04.2011.године.

III-4 У. 6477/17

Полазећи, наиме, од неспорних чињеница да стране компаније добављачи, сагласно закљученим уговорима, нису имале никакву одговорност за квалитет рада лица која су стављале на располагање тужиоцу, као и да им је зарада, са припадајућим доприносима по основу тог рада, исплаћивана из средстава тужиоца, по ком основу је наведеним лицима утврђиван и годишњи порез на доходак грађана у Републици Србији, суд је оценио да се у конкретном случају не ради о консултанским услугама фактурисаним од стране компанија добављача, већ о радном ангажовању на систематизованим радним местима тужиоца које као такво подлеже опорезивању по основу по основу пореза по одбитку, на начин како је то утврђено ожалбеним решењем.

Из образложења

Ценећи наводе тужбе,Управни суд, налази да се тим наводима не спори правилност утврђеног чињеничног стања проистеклог из закључених ИРА уговора, већ се законитост утврђене пореске обавезе спори истицањем да тужилац није исплатилац прихода упућеним лицима, те да као такав није био у обавези да обустави и уплати порез по одбитку. Наведено схватање, међутим, по налажењу Суда, није утемељено на економској суштини односа који је настао из закључених уговора тужиоца са компанијама добављачима, а из које јасно произлази да се радно ангажовање наведених лица, резидената Републике Србије, самостално одговорних тужиоцу за обављени рад, састоји у раду на систематизованим пословима из делатности тужиоца, који је плаћен средствима тужиоца, те као такав, у складу са законом, подразумева и обавезу тужиоца да обрачуна и уплати порез по одбитку по том основу. Стога на другачије одлучивање у овој ствари није од утицаја чињеница да наведена лица нису са тужиоцем закључивала уговоре о раду или о привременим и повременим пословима, као ни чињеница да зарада, са припадајућим доприносима, није исплаћивана непосредно од стране тужиоца ангажованим лицима, већ по основу фактура страних компанија добављача, будући да са том чињеницом не доводи у питање чињеница да је иста исплаћивана из средстава тужиоца опредељених по основу рада тих лица, као њиховог прихода који, у складу са цитираним законским одредбама подлеже плаћању пореза по одбитку.

12 У 5119/16

Првостепени орган у проведеном поступку несумњиво утврдио да извозне декларације (ЈЦИ), гласе на друго правно лице које је извршило извоз – „R… D…“ у К…, а не на тужиоца, што тужилац у тужби и не спори, а што је констатовано и Записником када је узета изјава заменика директора, односно законског заступника тужиоца од 18.10.2012. године, према којој тужилац по назначеним фактурама ништа није извозио. При наведеном тужени орган је у образложењу оспореног решења јасно навео и разлоге са којих налази да ни формални аспекти извоза нису испоштовани у складу са царинским законом.

Из образложења

На основу чињеничног стања утврђеног у поступку пред првостепеним пореским органом јасно аргументованог у образложењу ожалбеног решења и примењеног материјалног права на коме је заснована одлука првостепеног органа, произлази и закључак суда да је правилно поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца као неосновану. Ово стога што је у поступку који је претходио доношењу ожалбеног решења, и по оцени суда, правилно утврђено да је тужилац по основу рачуна ближе наведених у образложењу решења користио право на пореско ослобођење прописано у члану 24. став 1. тачка 7. Закона о порезу на додату вредност, а да на то није имао право, обзиром да у поступку контроле на увид није ставио доказе да је испунио услове прописане у чл. 3. и 9. Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Службени гласник РС“, бр. 124/04...112/06) и чл. 84. и 86. Царинског закона („Службени гласник РС“, бр. 18/2010), са којих разлога је правилан закључак туженог органа да је првостепени орган у поступку контроле, сагласно одредбама члана 37. став 1. тачка 4. Закона о порезу на додату вредност, тужиоцу, као пореском обвезнику, обрачунао обавезу на име пореза на додату

вредност по општој стопи, у износу наведеном у диспозитиву тог решења, са припадајућом каматом.

Тужени орган је за одлуку као у диспозитиву оспореног решења, дао разлоге које у свему као правилне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Суд је ценио наводе тужбе којима тужилац указује да је извршио услуге за које се ПДВ не плаћа у смислу члана 24. став 1. тачка 7. Закона о порезу на додату вредност, односно да се ради о услугама које потпадају под ослобођење из наведене одредбе закона, али налази да ти наводи нису основани из разлога што је првостепени орган у проведеном поступку несумњиво утврдио да извозне декларације (ЈЦИ), гласе на друго правно лице које је извршило извоз – „R… D…“ у К…, а не на тужиоца, што тужилац у тужби и не спори, а што је констатовано и Записником када је узета изјава заменика директора, односно законског заступника тужиоца од 18.10.2012. године, према којој тужилац по назначеним фактурама ништа није извозио. При наведеном тужени орган је у образложењу оспореног решења јасно навео и разлоге са којих налази да ни формални аспекти извоза нису испоштовани у складу са царинским законом.

Суд такође налази да нису основани наводи тужиоца којима се указује да предметно пореско ослобођење није везано само за непосредног извозника, већ за сва лица која пружају услуге на покретним добрима увезеним ради оплемењивања, без обзира ко је формални извозник у јединственој царинској декларацији. Ово стога што у складу са наведеним одредбама Закона и Правилника на које се тужени орган позвао у образложењу оспореног решења, обвезник ПДВ који, на основу закљученог уговора са страним лицем, пружа услугу оплемењивања добара иностраном наручиоцу, нема обавезу да на накнаду за пружену услугу обрачуна и плати ПДВ, а има право на одбитак претходног пореза у складу са законом, под условом да поседује доказе прописане одредбама члана 9. Правилника. Доказом из члана 9. став 1. тачка 1. Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза сматра се Јединствена царинска исправа за стављање робе у поступак активног оплемењивања издата у складу са царинским прописима, у којој је обвезник ПДВ наведен као прималац робе, односно добара, а што у конкретном случају то није тужилац већ друго лице у ЈЦИ означено као „R… D…“, са седиштем у К… .

ЈУЛ 2019

Пон	Уто	Сре	Чет	Пет	Суб	Нед
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Према члану 80.став 5. Закона о општем управном поступку ако последњи дан рока пада у недељу или на дан државног празника, или у неки други дан кад орган пред којим треба предузети радњу не ради, рок истиче истеком првог наредног радног дана.

01.07.

Плаћање доприноса за обавезно социјално осигурање за неисплаћене зараде за мај 2019. године

Подношење пореске пријаве, пореског биланса и документације

05.07.

Достављање обавештења о закљученим уговорима по основу естрадних програма у претходном месецу

10.07.

Подношење пореске пријаве и плаћање пореза на премије неживотних осигурања за претходни месец

Подношење пореске пријаве и плаћање ПДВ за претходни месец од стране пореског дужника из члана 10. Закона о ПДВ

15.07.

Подношење пореске пријаве и плаћање ПДВ за претходни месец

Подношење обрасца ПИД ПДВ 1 за јун месец ако је у јуну испуњен један од критеријума за стицање статуса обвезника који претежно врши промет добара у иностранство

Плаћање аконтације пореза на добит правних лица за претходни месец

Плаћање обрачунате акцизе за период од 16. до краја претходног месеца

Подношење пореске пријаве за обрачун акцизе за претходни месец

Подношење пореске пријаве о обрачуну акцизе на електричну енергију за крајњу потрошњу за претходни месец и плаћање акцизе

Подношење пореске пријаве о обрачунатим доприносима за обавезно социјално осигурање за осниваче—образац ПП-ОД-О и плаћање обрачунатих доприноса за претходни месец

31.07.

Плаћање обрачунате акцизе за период 01-15 дана у месецу

Плаћање доприноса за обавезно социјално осигурање за неисплаћене зараде за јун 2019. године

АВГУСТ 2019

Пон	Уто	Сре	Чет	Пет	Суб	Нед
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Према члану 80.став 5. Закона о општем управном поступку ако последњи дан рока пада у недељу или на дан државног празника, или у неки други дан кад орган пред којим треба предузети радњу не ради, рок истиче истеком првог наредног радног дана.

05.08.

Достављање обавештења о закљученим уговорима по основу естрадних програма у претходном месецу

12.08.

Подношење пореске пријаве и плаћање пореза на премије неживотних осигурања за претходни месец

Подношење пореске пријаве и плаћање ПДВ за претходни месец од стране пореског дужника из члана 10. Закона о ПДВ

15.08.

Подношење пореске пријаве и плаћање ПДВ за претходни месец

Подношење обрасца ПИД ПДВ 1 за јул месец ако је у јулу испуњен један од критеријума за стицање статуса обвезника који претежно врши промет добара у иностранство

Плаћање аконтације пореза на добит правних лица за претходни месец

Плаћање обрачунате акцизе за период од 16. до краја претходног месеца

Подношење пореске пријаве за обрачун акцизе за претходни месец

Подношење пореске пријаве о обрачуну акцизе на електричну енергију за крајњу потрошњу за претходни месец и плаћање акцизе

Подношење пореске пријаве о обрачунатим доприносима за обавезно социјално осигурање за осниваче—образац ПП-ОД-О и плаћање обрачунатих доприноса за претходни месец

30.08.

Плаћање обрачунате акцизе за период 01-15 дана у месецу

СЕПТЕМБАР 2019

Пон	Уто	Сре	Чет	Пет	Суб	Нед
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

Према члану 80.став 5. Закона о општем управном поступку ако последњи дан рока пада у недељу или на дан државног празника, или у неки други дан кад орган пред којим треба предузети радњу не ради, рок истиче истеком првог наредног радног дана.

02.09.

Плаћање доприноса за обавезно социјално осигурање за неисплаћене зараде за јул 2019. године

05.09.

Достављање обавештења о закљученим уговорима по основу естрадних програма у претходном месецу

10.09.

Подношење пореске пријаве и плаћање пореза на премије неживотних осигурања за претходни месец

Подношење пореске пријаве и плаћање ПДВ за претходни месец од стране пореског дужника из члана 10. Закона о ПДВ

16.09.

Подношење пореске пријаве и плаћање ПДВ за претходни месец

Подношење обрасца ПИД ПДВ 1 за август месец ако је у августу испуњен један од критеријума за стицање статуса обвезника који претежно врши промет добара у иностранство

Плаћање аконтације пореза на добит правних лица за претходни месец

Плаћање обрачунате акцизе за период од 16. до краја претходног месеца

Подношење пореске пријаве за обрачун акцизе за претходни месец

Подношење пореске пријаве о обрачуну акцизе на електричну енергију за крајњу потрошњу за претходни месец и плаћање акцизе

Подношење пореске пријаве о обрачунатим доприносима за обавезно социјално осигурање за осниваче—образац ПП-ОД-О и плаћање обрачунатих доприноса за претходни месец

30.09.

Плаћање доприноса за обавезно социјално осигурање за неисплаћене зараде за август 2019. године

Плаћање обрачунате акцизе за период од 01. до 15. дана у месецу

МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
ПОРЕСКА УПРАВА
ЦЕНТАР ЗА ВЕЛИКЕ ПОРЕСКЕ ОБВЕЗНИКЕ

Краља Милана бр.5
Београд

Тел: 333 0 806
333 0 938
e-mail: cvpo_pp@poreskauprava.gov.rs